

TÓTH KINGA

ALL MACHINE

LABIRINTUS

rúgja a damilt
menjen előtte tárja
a mélyedéseket megugrik
a pattanás hangja közelebb
visz az akadályok kötelei
egyeznek a damilokkal
tenyerén engedi végig előbb
a bőrsejtek segítik a felismerést
a szaga a kezének hogy
odataláljon a bokrokat
emberalakúra nyírták
hegyezett ágakon szakad
a zsinór elfelejti a kanyart
rontja a fordulást hamis
és szűkített
a kitörőket odaveszejtik
a középréteg előtt egyenes
a terjedés a szőrön

mélyen az útmutató
levelei utasítása egyértelmű
a félrevezető nyikordul
kellemes akkordban
finom és kérdő
hanghordozással
bizonytalanít cél a lány
a hintőporhoz nyúl
patáit segíti a mellsővel
jár bebocsátást így nyer

ALL MACHINE FURULYÁS

szandált csatolnak a magas
lábfejűekre a pántok
árkokat nyomnak
kisfiúk járnak a víznél
a furulyással a szakadékba
mennek

lélekvirág

B Á N K I Á K O S F E S T M É N Y E I H E Z

agyba nőtt dobhártyába
a kutya hamvára
ültetett diófa kikelt
hajtása szabta az apró
foltokat mint a stroke
elpattintott egy fontos
vezetékét pacázni kezdett
a memórián a beszéd-
és más központokon indái
gubószerű villanásokat
okoztak a látómezőn
daganata újszerű
élményekkel ajándékoz
az igazság nincs kifejezés
a becstelenségre képtelenség
lesz a hazugságra
a végét beszórjuk sóval